

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
4 березня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Обмен по депутатському курсу Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Україна) 3

В конце минувшей недели Председатель Верховной Рады В.Рыбак попросил Высший административный суд лишить полномочий народных депутатов С.Власенко ("Батькивщина") и А.Веревого (Партия регионов). Недовольство спикера вызвало совмещение ими депутатских мандатов с другой деятельностью. В оппозиции назвали эту инициативу политическими репрессиями, а в Партии регионов утверждают, что таким образом избавляются от коллег, игнорирующих пленарные заседания.

Руслан Кошулинський: «Якщо ми хочемо щось кардинально змінити, треба діяти швидко» "Голос України" 4

Заступник Голови Верховної Ради України Р.Кошулинський поспілкувався з інтернами Програми стажування у Верховній Раді України та центральних органах виконавчої влади. Р.Кошулинський розповів про свій прихід у політику загалом та партію «Свобода» зокрема, поділився планами на майбутнє та прозвітував про те, чого йому вже вдалося досягти за час роботи у парламенті..

Повна ясність Євген Шибалов, "Дзеркало тижня" 4

Донецькі чиновники нарешті не витримали й озвучили одне зі своїх потаємних бажань — прибрати до рук різних там журналістів та інших незгодних із лінією партії. Якось несподівано вияснилося, що мрія ця живе в глибині душі дуже й дуже багатьох можновладців. Концентрована зачасна ненависть вирвалася назовні.

Сергій Гриневецький: «Якби щорічні послання Президента супроводжувалися конкретними законопроектами, їх би читали з олівцем у руках» "Голос України" 7

12 грудня 2012 року Президент України В.Янукович виступив із Посланням «Про внутрішнє і зовнішнє становище України в 2012 році». Хоча після цієї події минуло чимало часу, про звернення Президента практично не згадують ні в Верховній Раді, ні в засобах масової інформації, ні в експертному середовищі. І це за того, що раз у раз можна почути скарги на відсутність стратегічного бачення перспектив розвитку країни. Про питання, порушені у зверненні, наша розмова з народним депутатом України С.Гриневецьким.

Колесникову внонь отдали спортивные миллиарды Олег Самойлик, «Комментарии».....12

Назначение Р.Сафиуллина министром молодежи и спорта в конце уходящей недели на первый взгляд выглядело неожиданным. Ведь на эту должность – сразу же после нескольких высказываний Президента о необходимости воссоздания расформированного в декабре 2010-го ведомства – многие упорно пророчили Б.Колесникова.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Опозиція заблокувала погоджувальну раду <i>Українська правда</i>	13
За словами лідера Батьківщини А.Яценюка, сесійна зала повинна підтримати голосуванням право Рибака робити відповідне подання до ВАСУ, якщо він вважає, що зробив його законно. Опозиціонери також вимагають зустрічі лідерів фракцій у кабінеті Рибака і відмовляються до того моменту проводити погоджувальну раду.	
Вопрос к политтехнологам Партии регионов <i>Newsoboz.org</i>	13
М.Чечетов: «Я и сам всегда летаю по Украине по удостоверению народного депутата. Я никого не хочу винить в той ситуации. Девушка, наверное, просто не разобралась. А за Вадима Васильевича я хотел бы извиниться. Если он нагрубил девушке, то не со зла. В той ситуации он просто говорил на эмоциях».	
Наталія Новак: «У парламенті, як і в Україні, банкує Банкова» <i>Конфлікти и закони</i>	14
А що опозиція? Вона готова до кардинальної боротьби з режимом? На це та інші питання шукали відповіді у депутата ВР від партії «УДАР» Н.Новак.	
БЛОГИ	
Вадим Колесніченко: «Подано заявление о совершении уголовного преступления» <i>pravda.com.ua</i>	16
"Сначала я подумал, что это шутка – с 2006 года, со времени избрания народным депутатом, никогда при регистрации на внутренний рейс у меня не спрашивали паспорт. Это все равно, что у студента, к льготному билету взятому по студенческому, требовать не студенческий, а паспорт?"	
Валерий Карпунцов: «8 ранку. Партія регіонів вже фальсифікує» <i>glavkom</i>	17
"Сьогодні засідання регламентного комітету в розумінні слова «засідання» не було. Вчора опозиційні депутати з різних джерел: від помічників, колег и так далі дізнались, що сьогодні на 8 ранку регіонал В.Макеєнко хоче провести засідання комітету з невідомим порядком денним. Ми приїхали, але не реєструвались на засіданні, адже порушені всі законні норми щодо засідання комітету, які прописані в законі про комітети Верховної Ради".	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Народний депутат України Вадим Колесніченко знову у центрі скандалу <i>ICTV, Факти</i>	18
Гость студии – Борис Тарасюк, народный депутат Украины <i>Интер, Подробности</i>	20
Сергія Власенка хочуть позбавити депутатського мандата <i>ТВі, Сьогодні. Дайджест</i>	23
Регламентний комітет Верховної Ради пробує позбавити Сергія Власенка депутатського мандату <i>5 канал, Час новин</i>	24
Сергія Власенка через суд можуть позбавити депутатського мандату <i>5 канал, Підсумки тижня</i>	24
Саміт Україна – ЄС окреслив шлях до Євросоюзу <i>"Студія "1+1", ТСН-Тиждень</i>	24

Обмен по депутатскому курсу*Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)*

О готовящемся лишении мандата народному депутату, защитнику экс-премьера Юлии Тимошенко Сергею Власенко ("Батькивщина") сообщил его коллега по фракции Александр Турчинов в пятницу. По словам Турчинова, 27 февраля вопрос о лишении депутатов полномочий одобрил регламентный комитет Рады, а 28 февраля глава Верховной Рады Владимир Рыбак направил в Высший административный суд представление о лишении Сергея Власенко депутатских полномочий в связи с совмещением им мандата с адвокатской деятельностью. "По указанию администрации президента были собраны подписи восьми членов комитета от Партии регионов и одного коммуниста. На основании этих подписей без какого-либо заседания, без приглашения представителей оппозиции и самого Сергея Власенко было сфабриковано решение о лишении его статуса народного депутата",— заявил Александр Турчинов.

Турчинов назвал инициативу "очередной волной политических репрессий" и "попыткой лишить защиты" Юлию Тимошенко. От имени оппозиции он потребовал отставки руководства регламентного комитета, после чего политсовет партии "Батькивщина" решил просить власти США и Европейского Союза запретить въезд на территорию этих стран причастным к указанному решению депутатам.

Ответ на заявление Александра Турчинова не заставил себя долго ждать. В Партии регионов подчеркнули, что инициатива касается не только оппозиционных парламентариев. "Один из народных депутатов от "Свободы" попросил спикера лишить полномочий народного депутата, члена фракции ПР Андрея Верева в связи с теми же обстоятельствами. Он, будучи народным депутатом, является также руководителем коммерческих структур, что запрещено законом о совместительстве. Председатель Верховной Рады обратился в суд относительно ситуации с Верева",— сообщил народный депутат Владимир Олійник (ПР).

Напомним, недовольство Андреем Верева в ПР открыто высказали еще в середине февраля на закрытом заседании фракции. Тогда, по словам источников в ПР, Верева заочно обвинили в прогулах заседаний Рады, постоянном проживании за границей и занятии бизнесом. "На заседании поднимался вопрос о наличии группы депутатов, которые не присутствуют на заседаниях ВР без уважительной причины. Поэтому надо выбирать: или политика, или бизнес. Это правильный принципиальный подход",— подтвердил Олійник. В то же время Сергей Власенко назвал инициативу в отношении депутата Верева попыткой ПР "показать видимость баланса".

Сам Власенко отрицает совмещение им мандата с адвокатской деятельностью. "Закон запрещает быть народным депутатом и заниматься другой деятельностью, а не иметь какое-либо свидетельство. Я, начиная с 2008 года, адвокатской деятельностью не занимался. Делом Юлии Тимошенко я занимался не как адвокат, а как специалист в отрасли права по поручению партии. Так же, как, кстати, Андрей Кожемякин",— заявил парламентарий. При этом он все же попросил Совет адвокатов и Высшую квалификационно-дисциплинарную комиссию адвокатуры аннулировать его адвокатское свидетельство.

Дела о досрочном прекращении полномочий народных депутатов коллегия судей ВАС планирует рассмотреть 5 марта. Сергей Власенко уверен, что решение ВАСУ будет "таким, как скажут в Администрации Президента".

<http://www.kommersant.ua/doc/2139591>

Руслан Кошулинський: «Якщо ми хочемо щось кардинально змінити, треба діяти швидко»
"Голос України"

Заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський спілкувався з інтернами Програми стажування у Верховній Раді України та центральних органах виконавчої влади. Р.Кошулинський розповів про свій прихід у політику загалом та партію «Свобода» зокрема, поділився планами на майбутнє та прозвітував про те, чого йому вже вдалося досягти за час роботи у парламенті.

Політик порадив інтернам «не боятися особистого гарту у роботі». Він також додав, що «в житті перемагає сила: сила розуму, сила ідеї, сила почуттів, сила віри, сила мудрості, сила волі, сила характеру, сила переконань тощо. Все одно перемагає сила».

Відповідаючи на запитання інтернів щодо радикальності партії «Свобода», Р. Кошулинський зауважив, що «радикальність — це швидкість змін». «І я переконаний, що якщо ми хочемо щось кардинально змінювати в Україні, то це треба змінювати швидко», — цитує заступника глави парламенту його прес-служба.

Говорячи про свою законотворчу роботу, Р. Кошулинський повідомив, що зареєстрував у Верховній Раді низку проектів законів в різних сферах, що покликані вирішити нагальні як загальнодержавні проблеми, так і проблеми місцевої громади. Зокрема, йдеться про врегулювання питань роздрібної торгівлі алкогольними напоями, пивом та тютюновими виробами; обслуговування місцевих бюджетів за доходами і видатками, що не враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, та доходами і видатками спеціального фонду тощо.

Окреслюючи плани на майбутнє, політик звернув увагу на те, що в Україні відсутній якісний закон про національні меншини, та повідомив, що має намір над ним попрацювати.

Крім того, парламентарій вважає, що Україні потрібен якісний та дієвий закон про захист прав споживача. Він наголосив, що механізм захисту споживача в західних країнах настільки високий, що ніхто собі не дозволить запропонувати такій країні продукцію низької якості. Натомість в Україні, констатував він, людина не може себе захистити від неякісного обслуговування та неякісних товарів навіть через судові інстанції. «Немає сенсу подавати до суду за неякісне пальне, яким ви заправили свій автомобіль, за перепад напруги, від якого згоріла техніка тощо. В Україні немає механізму і юридичних підстав виграти такий суд, і сьогодні, на жаль, українець, у побуті не захищений», — підкреслив Р. Кошулинський.

Підсумовуючи, Р.Кошулинський побажав інтернам навчитися бачити себе зі сторони. «Бо лише така людина може вдосконалюватися», — додав політик. «Сьогодні ви формуєте себе і, перебуваючи в стінах Верховної Ради, бачите, як твориться майбутнє нашої держави. Щоб стати людиною, яка може досягати успіху, у вас має бути основне — любов до людей», — наголосив він.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=282380>

Повна ясність

Євген Шибалов, "Дзеркало тижня"

Донецькі чиновники нарешті не витримали й озвучили одне зі своїх потаємних бажань — прибрати до рук різних там журналістів та інших незгодних із лінією партії. Якось несподівано вияснилося, що мрія ця живе в глибині душі дуже й дуже багатьох можновладців. Концентрована зачасна ненависть вирвалася назовні.

Спровокував хвилю чиновницьких сповідей голова До-нецької ОДА Андрій Шишацький, що після призначення на цю посаду дуже швидко втратив лиск і манери керівника "нової генерації", яким його раніше позиціювали. Володар ступеня МВА і лауреат премії "Людина року 2012" спересердя обізвав журналістів "г...нометниками".

Додамо абсурду: назвав на напівзакритій зустрічі з... журналістами ж. Майже справжніми, але ретельно дібраними.

Стараннями колег із сайту "Новини Донбасу" відеозапис гучного виступу губернатора став загальним надбанням.

"З горем ніколи не може бути піару. Але як професійні "г...нометники" змогли це все спаскудити! Розумієте? Було дуже боляче дивитися. Але я розумів: у будь-якому разі, якщо я з'явлюся й щось говоритиму... Очікування ж інші", — ось що дослівно сказав Шишацький, пояснюючи звезеним з усієї області редакторам комунальних ЗМІ, як потрібно правильно висвітлювати резонансні події, а головне — роль влади в тому, що відбувається.

Важко сказати, про які такі "очікування" тут ішлося, але результат, безперечно, перевершив будь-які очікування.

Обурення губернатора, нагадаємо, викликало висвітлення у ЗМІ резонансної НП — аварійної посадки в Донецькому аеропорту "футбольного" чартеру з Одеси 13 лютого. Літак Ан-24 зачепив метеовишку і врізався в землю, промахнувшись мимо посадкової смуги. П'ятеро людей загинули.

За словами пасажирів, які вижили в катастрофі, допомоги їм довелося чекати майже півгодини. І губернаторська лайка була викликана тим, що цим людям дозволили висловитись. Сам Шишацький запевняв — такого не могло бути, тому що не могло бути ніколи.

Проте, боронячи своїх підлеглих, керівник ОДА в запалі видав ще кілька фактів, які залишають багато запитань. По-перше, з'ясувалося, що диспетчери не "ведуть" літаки під час заходу на посадку, і доля пасажирів залежить тільки від навичок пілота і погодних умов. По-друге, губернатор визнав, що ця аварійна посадка не перша, і після реконструкції аеропорту тут бували аналогічні інциденти (на щастя, без таких трагічних наслідків). По-третє, виявилось, що в "суперсучасному" аеропорту немає своїх екіпажів "швидкої допомоги", і карети прибули так пізно, бо це була міська служба.

Заодно слід нагадати, що реконструкція донецького аеро-порту коштувала державі майже 7 млрд грн.

Усе це — вагомі причини для винесення на громадське обговорення проблеми безпеки авіаперельотів. А також теми відповідності ціни та якості при виконанні масштабних держзамовлень на об'єкти транспортної інфраструктури. Журналісти так і вчинили.

Хто вони тепер? Дивіться вище: в Андрія Шишацького з приводу цього — повна ясність у термінах.

Натхненні його прикладом, інші керівники теж поспішили поговорити про наболіле. Представники ЗМІ з подивом виявили масу впливових недоброзичливців.

28 лютого на колегії ОДА на цю тему феєрично висловився мер Краматорська Геннадій Костюков. "Доки не буде законодавчо встановлена відповідальність журналістів за явно неправдиву інформацію в газетах та інтернет-просторі, толку не буде... Я більш ніж переконаний: у жодній країні світу, крім Росії й нас, такої гидоти про перших осіб держави не пишуть. ... Це дуже серйозно. У нас попереду 2015 рік, ми час марнуємо! А ще ефір увесь запаскуджений", — заявив градоначальник.

Його дуже жваво підтримав неопізнаний поки що однопумець. "Давити їх, ось і все!", — азартно вигукнув якийсь слуга народу з залу.

"Ні, не так. Треба принайм-ні їх, як мінімум, обіймати, а давити вже не всіх", — веселим, на його думку, жартом заквив обговорення теми Андрій Шишацький.

Цю ідилічну єдність поглядів порушили самі журналісти вимогою пояснень. На екстреному брифінгу виступив Шишацький, який відразу ж дав зрозуміти, що ні в кого просити вибачення не буде, оскільки не вбачає у процитованих висловлюваннях нічого поганого.

"З приводу образливих слів... Вони були викликані образою за МНСників, які чесно працювали, лікарів швидкої допомоги, працівників аеропорту, лікарів обласної травматології.

Це були слова на їхній захист, і вони так були ними сприйняті — зі схваленням", — пояснив свою позицію губернатор.

А свою підтримку невідомого "давителя" пояснив так: "Цей палкий заклик я спробував перевести в жарт".

Чи доречні такі жарти в країні, де за роки незалежності загинули, виконуючи свої обов'язки, 64 журналісти?

Цей раптовий сплеск сильних чиновницьких почуттів до преси навряд чи можна вважати несподіваним. Усе висловлене не озвучувалося так прямо, але особливо й не приховувалося. Після іскрометного вис-тупу керівника ОДА, на якому прозвучало слово "г...нометники", офіційний прес-реліз, присвячений зустрічі з редакторами комунальних видань, був озаглавленний так: Андрій Шишацький: "Обласна влада працює відкрито"

Справді, відкритіше нікуди. Нові принципи відносин влади та мас-медіа раніше (з тією ж суворою пролетарською прямоотою) були сформульовані мером міста Селидове Віктором Ремізовим: "Я не депутат, можу й врізати!".

І не посперечаєшся ж. Якщо можна, і за це нічого не буде, то чом би й не врізати?

А депутати хай дивляться та заздять.

Контраст у публічній поведінці керівників адміністрацій з виконками та представників виборних органів влади — досить цікавий донецький феномен. Особливо цікаво спостерігати, як ця метаморфоза відбувається з одними й тими самими людьми. Наприклад, Анатолій Близнюк на посаді голови облради був відкритим, доступним і збагатив місцевий фольклор крилатими фразами власного створення.

Губернатор Близнюк на прес-конференціях публічно лявся з журналістами, вимагаючи "висвітлювати позитив" і чіпляючись до їхньої форми одягу на офіційних заходах. З гордістю розповідав, що після розмов у його кабінеті в редакторів обласних комунальних газет "трясуться руки".

На його тлі ввічливий, безжурний і усмішливий голова ради Андрій Шишацький видавався тоді молодим і прогресивним керівником нового покоління.

Які внутрішні суперечності роздирали Віктора Януковича, що був вимушений певний час суміщати обидві посади, залишається лише здогадуватися. Нагадаємо тільки: в період його керівництва областю було вбито Ігоря Александрова, опинився в СІЗО журналіст Володимир Бойко, задушено єдину незалежну й комерційно успішну регіональну газету "Салон Дона і Баса".

Та й нинішня вертикаль підпорядкування міських і район-них газет профільним обласним інстанціям — дітище команди Януковича. Причому дітище це вже цілком обвикнулося зі своєю несвободою, і керівників комунальних ЗМІ біль-ше лякає можливе відлучення від бюджетних дотацій, ніж необхідність дотримуватися "темників". Саме їм, своїм і розуміючим, скаржився Андрій Шишацький на "г...нометників": мовляв, дозволяють тут собі деякі незрозуміло що, і на це "дуже боляче дивитися".

То що ж коїться з не найгіршими людьми, коли вони потрапляють у злощасне губернаторське крісло? Що примушує їх сприймати в багнети навіть не критику, не провокацію, тим більше — не наклеп, а лише нес-подівану й неузгоджену частину правди?

Можливо, нерозуміння того простого факту, що публічно звітувати про свою роботу, як і отримувати зауваження, пропозиції та побажання від своїх най-мачів (вони ж — платники податків, вони ж — громадяни України) — не данина моді на "демократичність". Це службовий обов'язок, який слід виконувати сумлінно. Образи й майданна лайка до обов'язків чи привілеїв керівника будь-якого рівня не належать.

І йдеться не про моральне обличчя "еліти", тут сумнівів давно не залишилося. А про те, що донецький губернатор прямо порушує закон.

Спеціально для Андрія Володимировича — стислий лікнеп. Закон України "Про державну службу" гласить, що посаду голови обласної адмініст-рації віднесено до першої

категорії за класифікацією посад (ст. 25). Отже, у Шишацького, як мінімум, третій ранг держслужби (ст. 26).

Отож на нього повною мірою поширюються вимоги статті 5 того ж закону: "Державний службовець має... з повагою ставитися до громадян, керівників і співробітників, дотримуватися високої культури спілкування; не допускати дій та вчинків, які можуть... негативно вплинути на репутацію державного службовця".

Навряд чи термін "г...нометники" є шанобливим, навіть із епітетом "професійні". Очевидно, це слово не можна також вважати виявом високої культури спілкування. А що ж до репутації — то для держслужбовців, на жаль, має значення репутація в очах однієї-єдиної людини. І всі ми її знаємо.

<http://gazeta.dt.ua/internal/povna-yasnist-.html>

Сергій Гриневецький: «Якби щорічні послання Президента супроводжувалися конкретними законопроектами, їх би читали з олівцем у руках» "Голос України"

12 грудня 2012 року Президент України Віктор Янукович виступив із Посланням «Про внутрішнє і зовнішнє становище України в 2012 році». Хоча після цієї події минуло чимало часу, про звернення Президента практично не згадують ні в Верховній Раді, ні в засобах масової інформації, ні в експертному середовищі. І це за того, що раз у раз можна почути скарги на відсутність стратегічного бачення перспектив розвитку країни. Про питання, порушені у зверненні, наша розмова з народним депутатом України Сергієм Гриневецьким.

— *Сергію Рафаїловичу, ви один із небагатьох політиків, який у своїх публічних виступах акцентує увагу на посланнях Президента до Верховної Ради, їх ключових тезах та ідеях. Минулого року глава держави виступив із такими зверненнями двічі. Останнє з аналогічною назвою «Про внутрішнє і зовнішнє становище України в 2012 році», схоже, залишилося непоміченим депутатами та й громадськістю також. Але що, на вашу думку, відрізняє ці два документи і в чому їх політичне значення?*

— Для початку я хотів би нагадати, що виступ із посланням є конституційною прерогативою Президента. Схожа практика була запроваджена після ухвалення Конституції України у 1996 році. У квітні 1997-го Президент видав Указ «Про щорічні Послання Президента України до Верховної Ради», яким, серед іншого, передбачалося ввести в практику підготовки послань одночасну розробку необхідних законодавчих актів, спрямованих на створення відповідних умов для реалізації передбачених у посланні Президента заходів. До того ж ці законопроекти мали б розглядатися як першочергові.

Але за часів Віктора Ющенка виступи з посланнями перетворилися на профанацію, а самі послання — на таку собі інформацію «до відома».

Є очевидним позитивом, що Віктор Янукович відродив традицію виступу з посланнями. І сьогодні це насамперед концептуальний документ, в якому викладено стратегічне бачення перспектив розвитку країни. І сам факт звернення не може бути другорядною подією, тим паче що відповідно до закону звернення має статус указу, який повинен виконуватися на всій території країни.

Головною рисою останнього звернення Президента є те, що, попри констатацію певних негативних тенденцій, воно багато в чому обнадійливе, оскільки в ньому містяться алгоритм та орієнтири дії, є конкретика.

Я вважаю, що владою має бути проведено широке роз'яснення положень звернення через публікації в засобах масової інформації, через виступи місцевих керівників. Суспільство має бути переконано, що у влади є ідеологія реформ, хоча ідеології замало, треба мати ще й реформаторів.

Переконаний: якби сьогодні теоретичні напрацювання та рекомендації, що містяться у щорічному посланні, супроводжувалися б практичними кроками у вигляді конкретних

законопроектів, то й ставлення до цього документа було б інше і з боку депутатського корпусу, і з боку чиновників. Його б вивчали з олівцем у руках.

— *Але погодьтеся: виступ із позачерговим зверненням все-таки подія не зовсім звичайна...*

— У принципі це цілком нормальна подія. Необхідність повторного звернення Президента України до парламенту була спричинена як мінімум двома чинниками.

По-перше, склад Верховної Ради виявився значно строкатіший у політичному плані, ніж це очікувалося до виборів. Відповідно виникла потреба у формулюванні позиції глави держави перед новообраним складом парламенту. Вибори були багато в чому показові. Особливо це відчули на собі депутати-мажоритарники. Те явище, з яким довелося зіткнутися під час передвиборної кампанії, у зверненні Президента охарактеризовано як «сильний патерналістський запит з боку частини суспільства». Цей «патерналістський запит» виявлявся дуже просто. Виборці не просили нових законів, зменшення податків, вирішення якихось глобальних проблем. Усе зводилося до банальних вимог: зробіть ремонт, заасфальтуйте вулицю, спиляйте сухі дерева тощо. Але хто сприяє формуванню цього «патерналістського запиту»? Самі політики. Жодна з політичних сил України не апелює до тієї частини суспільства, яка прагне працювати більше й отримувати вищу заробітну плату або прибутки, не апелює до середнього класу. Навпаки, більшість політичних сил замість відвертої розмови про реформування пенсійної системи, системи оплати праці продовжують обіцяти різноманітні пільги. Образно кажучи, у нас усі, незалежно від кольору прапорів, вживають соціалістичну фразеологію. То чого ми чекаємо? І чи варто дивуватися, що ментальність значної частини громадян України не відповідає новим економічним умовам.

По-друге, 2012 рік, незважаючи на очікування, виявився значно гіршим в економічному плані, що потребує корекції основних напрямів економічної політики на 2013-й. Упродовж двох кварталів поспіль спостерігається падіння валового внутрішнього продукту, що є формальною ознакою рецесії. І тут є низка об'єктивних причин. Україна не може бути острівком економічного благополуччя в умовах, коли світова економіка переживає не найкращі часи. Є також і суб'єктивні причини, прорахунки в державній економічній політиці. Більшість цих причин проаналізовано у зверненні.

Водночас документу, який готувався на даних Держкомстату за перше півріччя 2012 року, або принаймні за 10 місяців року, притаманний в окремих питаннях зайвий оптимізм. Хоча загалом негативні тенденції в економіці визначено правильно.

— *Але чи враховано в тексті звернення всі наявні проблеми національної економіки?*

— Звернення містить у собі часом контраверсійні меседжі — констатація негативних тенденцій та цілком правильні висновки супроводжуються невиправдано оптимістичними твердженнями. Наприклад, у зверненні чітко визначається: головним джерелом позитивної економічної динаміки 2012 року став внутрішній попит, обумовлений двома чинниками — високими споживчими витратами й позитивною динамікою інвестиційної діяльності. «Висока динаміка інвестиційної діяльності» — це насамперед Євро-2012. А все решта — торгівля, купівля-продаж. Іншими словами, те незначне економічне зростання першої половини 2012 року відбулося не за рахунок реального сектору економіки — промисловості, сільського господарства чи транспорту. Але з цього робиться висновок стосовно правильного напрямку соціально-економічних перетворень та «зрілості» національної економіки. Чи є тут підстави для оптимізму? Не впевнений.

Загалом за підсумками року приріст ВВП становив 0,2 відсотка. Але підстав радіти тут немає, оскільки в разі порівняння з іншими країнами СНД виявляється, що наша країна перебуває на передостанньому місці. За підрахунками спеціалістів, за останніх 10 років Україна лише раз посіла перше місце серед країн СНД. Це було у 2004 році, до приходу «помаранчевих». Пам'ятаєте, тоді ще говорили про «українське диво». У наступні роки серед країн Співдружності наша держава посідала або останні, як у 2009-му, або передостанні місця.

Ще одна проблема, про яку сьогодні уникають розмов, — великий дефіцит зведеного платіжного балансу в понад 4,2 мільярда доларів. Більшим цей показник був лише кризового 2009 року. До речі, тоді національна валюта впала проти долара на 60 відсотків.

Ось чому ситуація у фінансовій сфері, і в банківському секторі, зокрема, видається суперечливою. З одного боку, справді є позитивні зрушення, означені у зверненні, так само, як і наявні проблеми. Водночас очевидно те, що безпрецедентно низький рівень інфляції, який переріс на дефляцію, є сьогодні стримуючим чинником розвитку економіки.

Вартість кредитів залишається висока. Мало того, ставки за банківськими кредитами із червня минулого року стабільно зростали.

Так, 2012 рік став рекордним у залученні банками від населення гривневих депозитів. Але не варто перебільшувати значення цього факту і бачити у цьому ознаку зростання довіри до національної валюти. Це, так би мовити, вимушена довіра, яка, з одного боку, зумовлена політикою Нацбанку і намаганням банків залучити кошти.

Крім того, не треба забувати, що депозити для більшості населення залишаються єдиним інструментом інвестування економіки за фактичної відсутності ринку цінних паперів та інших фінансових інструментів. Створюється порочне коло, коли дорожнеча кредитів стримує розвиток іпотеки і, як результат, розвиток будівництва, а громадяни, у свою чергу, не маючи можливості інвестувати кошти в житло, шукають інших способів для інвестицій.

Але навіть у разі зростання депозитів значним залишається обсяг грошей, які перебувають поза банківським сектором. Можна тільки зазначити, що підвищений попит на іноземну валюту, який спостерігався після парламентських виборів, справді мав спекулятивний характер. Як ми бачимо, достатньо було тільки налякати можливим введенням податку на продаж валюти, як хвиля попиту була збита. Минулого року, як показує статистика, населення купило менше валюти, ніж у 2011-му.

І найголовніше: у зверненні мали б знайти відповіді на два ключові запитання — про зайнятість і справедливість. Останнє, можливо, дещо філософське, але в умовах значного соціального розшарування населення України воно вимагає вирішення.

— Одеська область — морський регіон. Ви в своїх публікаціях і виступах не раз висловлювали стурбованість ситуацією в морській галузі. Складається враження, що в Києві забули: Україна — морська держава і морегосподарський комплекс здатен приносити істотні прибутки до державної скарбниці. Із року в рік одесити та й жителі інших приморських регіонів чекають, що держава зверне увагу на катастрофічний стан галузі. Сьогодні хіба що безнадійні мрійники сподіваються на відновлення Чорноморського пароплавства. Але тут хоча б зберегти те, що маємо...

— На жаль, питанням водного транспорту, на мою думку, взагалі приділяється занадто мало уваги, в тому числі і в зверненні Президента. І це за того, що морський транспорт — основа світової торгівлі. Україна втратила флот. Назад це не повернути. Тим паче що сьогодні ринок світових перевезень поділено й увійти в нього буде вкрай складно.

Але Україна має вигідне географічне положення, яким практично не користується. Недосконала митно-тарифна політика і відверто споживацьке ставлення до морської галузі призводять до того, що ми не тільки не залучаємо нові вантажопотоки, а й втрачаємо наявні.

Візьмемо простий приклад. Однією із ключових тенденцій розвитку світової морської торгівлі є зростання контейнерних перевезень. Це тягне за собою певні наслідки. Зростає попит на мультимодальні перевезення, тобто ті, які виконуються кількома видами транспорту, а відтак і на логістичні послуги.

Водночас в Україні процедура оформлення суден-контейнеровозів та товарів, які перевозяться в контейнерах, занадто бюрократизована. Для прикладу: в оформленні одного контейнера у нас беруть участь до 12 контролюючих служб, а в портах країн ЄС — 2—3. А там, де багато бюрократії, завжди знаходиться місце для корупції.

То чи варто дивуватися тому, що, за оцінками експертів, з 2011 року порти України втратили до 30 відсотків імпорتنих контейнерів на користь інших портів — Констанци,

Гданська, Новоросійська, Клайпеди та Гамбурга. А щорічні втрати транспортного комплексу України від такого зменшення оцінюються у 120 мільйонів доларів.

І це за умов зростання конкуренції між державами Чорноморського регіону. Подивіться уважно: адже всі вони — і Росія, і Туреччина, і Грузія, і навіть Молдова — йдуть шляхом створення нових потужностей. Додайте до цього конкуренцію з боку альтернативних маршрутів та транспортних комплексів. Наслідком нашої недалекоглядності може стати втрата переваг України як транзитної держави, занепад і руйнування морегосподарського комплексу. І як результат — соціальні наслідки, занепад приморських міст і регіонів, де мешкає кожен десятий житель України.

До речі, жодного згадування про морегосподарський комплекс не міститься у проекті Державної програми активізації української економіки на 2013—2014 роки, підготовленому Міністерством економічного розвитку і торгівлі України.

— Сьогодні триває пошук нових інструментів економічного розвитку. Ми пам'ятаємо, що у XIX столітті бурхливий розвиток Одеси був забезпечений режимом «порто-франко». Наприкінці 90-х років також були спроби відродити вільні економічні зони, дві з яких було створено в Одеській області. До того ж саме ви можете вважатися «батьком» ВЕЗ в регіоні, адже саме за сприяння Одеської обласної державної адміністрації, яку ви тоді очолювали, вдалося знайти порозуміння з центром. Було видано відповідні укази, а згодом і закони щодо створення ВЕЗ в Одеському морському порту і Рені, розпочалася реалізація інвестиційних проектів. Але з часом про ВЕЗ забули. Чи не вважаєте, що потрібно повернутися до цієї форми господарювання?

— Мене якраз здивувало, що у зверненні серед інструментів активізації інноваційного розвитку та залучення інвестицій не було згадано вільні економічні зони. Адже всім відомо, що, скажімо, стрімкий економічний розвиток Китаю було забезпечено саме за допомогою вільних економічних зон. До того ж ВЕЗ — це інструмент, який застосовується і в розвинених економіках, наприклад, в економіці США.

А в нас усе навпаки. Починаючи з 2005 року створені в Україні вільні економічні зони фактично не працюють. Тоді було введено мораторій на розгляд і затвердження нових інвестиційних проектів на вільних економічних зонах і територіях пріоритетного розвитку, скасовано пільгові умови оподаткування й державні гарантії забезпечення інтересів суб'єктів підприємницької діяльності. Такою була політика уряду Тимошенко.

Усе це не дало змоги підприємствам привернути необхідні інвестиційні ресурси для реалізації проектів зон.

Я вважаю, що повне відновлення функціонування ВЕЗ значно поліпшило б інвестиційний клімат в Україні, водночас новостворені суб'єкти господарської діяльності могли б сприяти залученню сучасних технологій, створили б нову, додаткову базу оподаткування, забезпечили умови для створення нових робочих місць тощо.

— Виходячи з тенденцій у світовій та національній економіці, треба визнати, що на нинішній Верховній Раді лежить особлива відповідальність. Ситуація ускладнюється й зовнішніми обставинами. Європейський комісар з питань розширення Штефан Фюле, який відвідав у лютому Україну, попередив, що підписання Угоди про асоціацію з ЄС можливе лише цього року. В іншому разі до цього питання сторони повернуться не раніше 2016 року. Тож сьогодні потрібна консолідована позиція Верховної Ради з питань європейської інтеграції. Але ми бачимо, наскільки складний є процес консолідації парламенту...

— Знаєте, є арифметика, а є алгебра. Якщо виходити з арифметики, чотирьох арифметичних дій, то в нинішній Верховній Раді справді є проєвропейська більшість, не менше двох третин. Але політика — це, швидше, алгебра, де є рівняння з кількома невідомими. Так і з теперішнім складом парламенту.

До речі, в цьому контексті звернення Президента має вигляд доволі оптимістичний. Але його можна розглядати, швидше, як побажання, заклик до єднання на основі певних цінностей. Бо, на мій погляд, політичний радикалізм партії «Свобода» навряд чи підходить під поняття

«європейські цінності», що, до речі, було підтверджено грудневою резолюцією Європарламенту. Важко бачити в опозиційних силах і беззаперечних прихильників реформ.

Відсутність єдності і навіть прагнення знайти компроміс є, на мою думку, основною причиною невизначеності української зовнішньої політики. Хотів би навести стосовно цього приклад Румунії, де в 1995 році всі політичні партії, незалежно від спрямованості, підписали в містечку Снагов так звану Снаговську декларацію, в якій вони погодили курс на євроатлантичну інтеграцію. Звісно, нам далеко до цього, оскільки навіть між різними регіонами є відмінності у сприйнятті європейського курсу. Але це не означає, що ми не повинні шукати точки єднання.

Водночас саме поняття «європейські цінності» дуже розмите і часом незрозуміле. Бо якщо йдеться про узаконення одностатевих шлюбів, як це відбулося нещодавно у Великій Британії, то такі цінності мені не потрібні. Гадаю, що й більшості громадян України також. Я вважаю, що влада повинна пояснити людям, якої Європи ми прагнемо і до якої Європи ми йдемо, що являє собою Угода про асоціацію, які переваги вона дає. Коли громадянам буде зрозуміло, тоді зникнуть підстави для різноманітних політичних спекуляцій.

— Ви відомі як ініціатор ухвалення Верховною Радою постанови «Без'ядерному статусу України — реальні гарантії», в якій депутати звернулися до законодавчих органів країн, що підписали Будапештський меморандум від 5 грудня 1994 року, із закликом укласти нові угоди з Україною. Поки що цей заклик залишився без відповіді. Але це не знімає питання про гарантії безпеки нашої країни...

— Хочу нагадати, що в нинішньому році Україна головує в

ОБСЄ. Це водночас і честь, і значна відповідальність. Наша країна зацікавлена у створенні нової системи безпеки в Європі, а також у врегулюванні «заморожених» конфліктів на пострадянському просторі, насамперед у Придністров'ї. І питанню головування України в ОБСЄ при-свячена окрема увага у зверненні Президента.

Також у документі є моменти, які викликають запитання. Наприклад, звертає на себе увагу та обставина, що гарантом суверенітету, територіальної цілісності, недоторканності кордонів та безпеки України як країни, що проводить політику позаблоковості, названо лише підтримку з боку США. Водночас зроблено посилання на Хартію про стратегічне партнерство України з США, в якій одним із напрямів партнерства визначено сприяння вступу України до НАТО.

Наріжним каменем двосторонніх відносин із Сполученими Штатами і тільки з ними проголошується дотримання гарантій безпеки України на основі Будапештського меморандуму. Хоча згаданий меморандум підписали та приєдналися до нього й інші ядерні держави — Велика Британія, Росія, Франція, Китай. Тому, якщо ми ставимо питання про необхідність надання меморандуму статусу правозобов'язуючого документа, необхідно розглядати його й у стосунках з іншими країнами.

Хотів би звернути увагу, наприклад, на те, що в зверненні правильно визначено пріоритети України в Чорноморському регіоні, однак у більшості своїй вони стосуються двосторонніх відносин. Водночас загалом зовнішня політика на чорноморському на-

прямі видається безініціативною та інерційною. Наприклад, у зверненні не розглядається питання про активізацію відносин на багатосторонній основі, у складі міжнародних організацій, за виключенням ОЧЕС.

Україна як ніхто інший зацікавлена у перетворенні Чорного моря із зони конфронтації на зону стабільності та безпеки. А про те, що Чорноморський регіон залишається зоною протистояння великих держав, свідчить збереження напруження у відносинах між Росією та США в питанні стосовно ПРО. Значно збільшилась активність у Чорноморському регіоні Європейського Союзу.

На мою думку, сьогодні Україні потрібна окрема чорноморська стратегія, яка б урахувувала наявні реалії і була зорієнтована на побудову якісно нових відносин у регіоні.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=282379>

Колесникову вновь отдали спортивные миллиарды

Олег Самойлик, «Комментарии»

Назначение Равиля Сафиуллина министром молодежи и спорта в конце уходящей недели на первый взгляд выглядело неожиданным. Ведь на эту должность – сразу же после нескольких высказываний Президента о необходимости воссоздания расформированного в декабре 2010-го ведомства – многие упорно пророчили Бориса Колесникова. И главный аргумент таких разговоров был, казалось, неоспоримым – после фактически неограниченного контроля над расходом «футбольных» миллиардов к Евро-2012 Бориса Викторовича было весьма сложно представить всего лишь главой парламентского комитета по вопросам транспорта и связи. Может быть, поэтому мало кто удивился, услышав о его предложении Виктору Януковичу создать Национальное агентство по вопросам подготовки и проведения чемпионата Евробаскет-2015. Тогда Колесников не преминул упомянуть и о своем опыте по подготовке чемпионата Европы по футболу. Причем после этого вряд ли многие сомневались, что такой орган исполнительной власти в действительности будет создан в скором времени, а возглавит его никто иной, как Борис Викторович. Даже несмотря на то, что сам политик публично заявил о том, что в Раду его отправили с двумя заданиями: обеспечить законодательную базу для реформирования транспортной отрасли, а также модернизировать и реформировать Партию регионов.

Но все-таки, несмотря на весь пафос и масштаб, которые в последнее время неизменно присутствуют в риторике власти о баскетбольном первенстве, средства на его подготовку будут сравнительно небольшими. Есть с чем сравнивать – тем более Колесникову.

Интриги во всей этой истории также добавил и комментарий Бориса Викторовича «Украинским новостям», из которого стало понятно, что депутат не видит себя в кресле главы нового-старого министерства. Этот комментарий вышел на ленте информагентства буквально за считанные часы до появления на сайте Президента первых указов о реформировании министерства Дмитрия Табачника.

В результате, три самых денежных проекта по подготовке страны к масштабным спортивным соревнованиям – юношескому чемпионату мира по легкой атлетике-2013, чемпионату Европы по баскетболу Евробаскет-2015, и подготовка к подаче заявки на Зимнюю Олимпиаду-2022 – оказались в руках вице-премьер-министра Александра Вилкула и нового министра молодежи и спорта Равиля Сафиуллина.

Первый, хоть формально и не отвечает за сферы молодежной и спортивной политики (эти функции возложены на вице-преьера Константина Грищенко), но именно он представлял Президенту в начале февраля Концепцию подготовки спортивной инфраструктуры к Евробаскету. Более того, практически все заявления, касающиеся ориентировочных смет и сроков в рамках подготовки к чемпионату, озвучивал именно Вилкул. Равиль Сафович же займется этим уже непосредственно в новом министерстве. Хотя Сафиуллин не был далек от чемпионата и на предыдущей своей должности – в кресле главы Госслужбы молодежи и спорта.

Здесь стоит отметить, что оба чиновника являются беспспорными креатурами Рината Ахметова. Если Вилкул связан с богатейшим украинским бизнесменом прошлым в «Метинвест Холдинге», то Сафиуллин – работой в ФК «Шахтер». Одновременно считается, что Ахметов, никогда не будучи особо публичной личностью, всегда отдавал непрофильную для его бизнес-империи деятельность доверенным лицам. И, можно предположить, именно Борису Колесникову достались две сферы, которые до относительно последнего времени сильно не интересовали создателя СКМ – аграрный сектор и строительство инфраструктуры. Хотя все, что касается последнего (и так или иначе связываемое в СМИ с Борисом Викторовичем и отдельными структурами группы «Альтком»), вряд ли кто-то докажет в ближайшее время.

Тем не менее, с высокой долей вероятности можно предположить, что именно Борис Колесников через дуэт Вилкул-Сафиуллин будет курировать деятельность по строительству дорог, аэропортов и спортивных сооружений к будущим спортивным соревнованиям. Остальные же несколько министров из орбиты бизнесмена – министр регионального развития, строительства и ЖКХ Геннадий Темник, а также министр экономического развития и торговли

Игорь Прасолов, – скорее всего, не заставят долго ждать с посильной помощью в виде необходимых подведомственных решений и согласований.

<http://comments.ua/money/390733-kolesnikovu-vnov-otdali-sportivnie.html>

Інтернет-ЗМІ

Опозиція заблокувала погоджувальну раду

Українська правда

Опозиція заблокувала засідання погоджувальної ради.

Вони вимагають відкликати подання спікера парламенту Володимира Рибачка ВАСУ про позбавлення депутатського мандата у Сергія Власенка.

Опозиціонери обступили Голову ВР Рибачка і вимагають скасувати рішення, оскільки спікер "не мав на це права".

За словами лідера Батьківщини Арсенія Яценюка, сесійна зала повинна підтримати голосуванням право Рибачка робити відповідне подання до ВАСУ, якщо він вважає, що зробив його законно.

Опозиціонери також вимагають зустрічі лідерів фракцій у кабінеті Рибачка і відмовляються до того моменту проводити погоджувальну раду.

У відповідь на це Рибачок заявив, що рішення про подання ухвалене в понеділок вранці регламентним комітетом.

Разом із тим лідер Свободи Олег Тягнибок заявив, що рішення регламентного комітету є "особистою позицією голови комітету Володимира Макеєнка".

У свою чергу лідер фракції удар Віталій Кличко запропонував зробити перерву у засідання погоджувальної ради і провести засідання регламентного комітету за участі голови ВР, лідерів фракцій та представників ЗМІ.

Як відомо, у понеділок Макеєнко не ставив на голосування питання про звернення до ВАСУ з проханням позбавити Сергія Власенка мандату. Макеєнко лише попросив депутатів проголосувати, чи підтримують вони рішення комітету, прийняте у середу 27 лютого.

Як відомо, депутати від опозиції заявляють, що тоді жодного засідання не було, а депутати від більшості просто поставили свої підписи.

<http://www.pravda.com.ua/news/2013/03/4/6984756/>

Вопрос к политтехнологам Партии регионов

Newsoboz.org

Партия Регионов намерена внести изменения в правила перевозок, чтобы не возникало недоразумений с полетами нардепов внутри страны на будущее.

Об этом заявил первый зампреда фракции ПР Михаил Чечетов, комментируя скандал, который устроил его однопартиец Вадим Колесниченко в аэропорту «Жуляны».

Напомним, сотрудница компании Swissport, которая обслуживала авиаперевозчика Air Onix, Юлия Пинижанина не пустила Колесниченко в самолет без паспорта. За это нардеп грозил ей увольнением.

«Я и сам всегда летаю по Украине по удостоверению народного депутата. Я никого не хочу винить в той ситуации. Девушка, наверное, просто не разобралась. А за Вадима Васильевича я хотел бы извиниться. Если он нагрубил девушке, то не со зла. В той ситуации он просто говорил на эмоциях», - передает newsoboz.org слова Чечетова со ссылкой на segodnya.ua.

То есть обществу, взбудораженному хамством и разнузданностью слуги народа, Чечетов бросает, как кость, объяснения в виде «что-то сердце растревожилось». И ни капли осуждения,

ни слова хотя бы формально правильных заверений в духе «мы укажем соратнику на его ошибки...».

В связи с этим - вопрос к политтехнологам Партии регионов. Понимают ли высокие и светлые умы, что Чечетов давно не справляется с ролью «глашатая партии»? Более того, даже если специально искать человека, который бы методично компрометировал Партию регионов, то лучшей кандидатуры, чем Чечетов, не сыскать. Или так задумано?

<http://newsoboz.org/politika/vopros-k-polittechnologam-partii-regionov-04032013132500>

Наталія Новак: «У парламенті, як і в Україні, банкує Банкова»

Конфлікти і закони

Вибори до парламенту за партійними списками показали, що у влади немає шансу знайти підтримку суспільства. І це незважаючи на те, що влада (вмовивши опозиціонерів, які на це повелися) змінила закон про вибори. Мажоритарники, яких влада провела до парламенту, повинні були підсилити лави Партії регіонів. Та народ не надуриш. Громадяни як ненавиділи владу Януковича, так і продовжують ненавидіти. А що опозиція? Вона готова до кардинальної боротьби з режимом? На це та інші питання «Конфлікти і закони» шукали відповіді у депутата ВР від партії «УДАР» Наталії Новак.

Пані Наталія, сьогодні українці перестали довіряти опозиції, оскільки бачать, що дуже часто відбуваються домовленості між владою і опозиціонерами. Як би Ви прокоментували ставлення народу?

Дійсно, є така думка, що громадяни розчарувались в опозиції. Але у нинішньому складі парламенту є дві нові політичні сили, які не несуть відповідальність за діяльність опозиції Парламенту попереднього скликання, натомість пожинають її плоди, в тому числі і під час виборчої кампанії. Зокрема «УДАР» намагатиметься зробити все, щоб не розчарувати своїх виборців. А громадяни з приводу нових опозиційних сил лише з часом будуть вирішувати - довіряти їм чи ні, і лише на підставі тих дій, які ці сили проводитимуть. Тож, на мою думку, говорити про недовіру громадян ще зарано.

Звісно, зарано, громадяни майже не бачили засідань Ради...

Сьогодні в парламенті, як і в Україні, банкує Банкова. Проте Верховна Рада нині є тим майданчиком, де можна довести людям, що опозиція все ж таки має можливість відстоювати права громадян. І те, що опозиція блокувала трибуну, вимагаючи персонального голосування, доводить: нам не можна поступатись, оскільки є зрозумілим, що у Партії регіонів існує віртуальна більшість, проте відсутня реальна. Багато депутатів від ПР йшли до Верховної Ради заради лобювання власних інтересів, недоторканності та вирішення проблем бізнесу, а також доступу до бюджету. Але вони не планували працювати у Верховній Раді, як нардепи. Але, якщо ти обраний народним депутатом, то виконуй Конституцію, регламент і – голосуй особисто. І от коли парламент почне голосувати особисто, тоді країна побачить, що у партії влади більшість - відсутня.

Проте у соціальних мережах констатують: останні події - не перемога опозиції, а її домовленість з владою і чергова поразка...

Не для того депутати партії «УДАР» два тижні блокували трибуну, щоб домовлятися з владою. Безумовно, це є першою перемогою. Влада зрозуміла, що ця Верховна Рада суттєво відрізняється від попередньої і їй не доводиться сподіватися, що вона і далі нищитиме безнаказно норми закону на очах у всієї країни. Але й ми розуміємо, з ким маємо справу. Тому ми завжди наготові - і на будь-які незаконні дії буде адекватна відповідь.

На жаль, суспільство вже багато років чує правильні слова. Всі пам'ятають, як Янукович, будучи в опозиції, критикував уряд Ющенка та жалів людей, що живуть на тисячу гривень, обіцяючи усім покращення. Риторика була красивою, а наразі Янукович і Ко розкрали країну, підвищили ціна на все, а доходи у багатьох так і лишилися на рівні тисячі гривень. То ж де гарантія, що і нинішня опозиція не обійдеться риторикою та гаслами, а сама нічим не відрізнятиметься від нинішніх крадіїв у законі?

Вибори показали, що, незважаючи ні на що, люди голосували за опозицію. І вони чекають на зміни. Але, з іншого боку, певна кількість людей голосувала і за цю владу (хоча, звісно, було і багато фальсифікацій), або люди не змогли відстояти результати свого волевиявлення. Але, насправді, вже і електорат Партії регіонів втомився від влади та її дій. Нині у країні поступово складається ситуація, коли низи не бажають жити по-старому, а верхівка – не може запропонувати нічого нового, бо не хоче змін - такий стан речей дозволяє правлячому "режиму" й надалі грабувати свій народ і свою країну. Якщо так піде й далі - ситуація може прийняти неконтрольованого характеру. Проте парламентські види боротьби і революція – це різні речі. Ми ж, як парламентарі, повинні проводити саме парламентську боротьбу, виконуючи функцію розвінчування влади, унеможливлення прийняття нею антинародних законів. І наше завдання - зробити все можливе, аби на наступних виборах громадяни більшістю проголосували за опозицію. Така тактика – це правила гри в усіх нормальних парламентах.

Річ у тому, що нинішня влада – шулери. Вони спокійно змінюють будь-які правила гри під себе, обманюючи опозицію і полишаючи її в дурнях. Тож, можливо, досить їй підігравати?

Дійсно, з діючої владою дуже важко грати за правилами. Тому й опозиція не повинна грати за правилами, які нав'язує влада. Була домовленість: влада голосує особисто, а опозиція не блокує трибуну. Проте влада свою частину домовленості одразу ж порушила, бо не зацікавлена в особистому голосуванні, позаяк у неї не реальна, а віртуальна більшість. А тому «корисні» для себе закони вони не можуть протягнути без махінацій з картками для голосування. На жаль, ми бачимо, що влада працює за принципом - "а потому что мы - банда". Тобто вони впевнені, що можуть робити все, що забажають, а всі інші змушені з цим миритись. Представники ПР порушують регламент, Конституцію, оскільки наголошують на тому, що їх більше, і через це вони можуть не дотримуватись закону. Вони не хочуть працювати, оскільки переконані, що усі їхні законотворчі забаганки можна приймати по скороченій процедурі. А це – порушення тієї ж Конституції і регламенту. Не секрет, що нині опозиція і країна поставлені в умови, коли досягти справедливості – нереально. У парламенті у них - свої, у судах – свої. І навіть коли приймається антиконституційний закон, який стовідсотково суперечить Конституції, то Конституційний суд все одно визнає його конституційним. Але така практика – відверте нехтування законом, не може продовжуватись довго. Вона викликає обурення суспільства, здивування та неприйняття світовою спільнотою і, однозначно, повинна бути припинена.

За короткий час каденції цього скликання можна було спостерігати такі методи протесту, як «жіночий бунт» і засідання депутатського корпусу опозиції. І якщо картинка є красивою, то в реальності для країни це - мало що дало. Як Ви вважаєте, чому?

Будь-які зміни починаються з маленьких подій. Насправді, представники ПР були впевнені, що зможуть зламати нову опозицію і вона стане такою ж аморфною, як і минулої каденції, а згодом звикне до їхніх махінацій. На практиці ж вони стикнулись з протидією аферам: не лише депутати чоловіки не змирились з протизаконністю дій влади, а ще й депутатки підняли бунт. Що ж до зборів депутатів, то Рибак був зобов'язаний скликати сесію, проте порушив закон, незважаючи на те, що на це засідання прийшло більше 150 депутатів, і ці люди були в наявності. І саме це довело владі, що наявна більшість саме у опозиції, а не у влади.

Ми чуємо від опозиційних фракцій багато правильних слів про те, що влада вже себе скомпрометувала. Однак всі чудово розуміють: Янукович ніколи добровільно владу не віддасть. Як же опозиція збирається боротися з режимом шулерів?

Опозиція буде вживати всі законні методи боротьби, як парламентські, так і позапарламентські. Але безумовно й те, що опозиція повинна діяти в унісон з українським народом. І якщо це будуть вуличні акції протесту, опозиція візьме в них участь.

Але у опозиції немає реальних лідерів, які б могли покликати за собою народ...

Не можу погодитись з тим, що лідери у опозиції відсутні. І це показала боротьба в Парламенті за індивідуальне голосування. Хоча повинна погодитись, що ситуація в країні складна, серед людей росте спротив владі, оскільки вона замість розвитку країни проводить

політику "нахабного споживання". І це в той час, коли більшість населення виживає за мізерні кошти. Також люди відчують безкарність влади та наближених до неї представників олігархічного капіталу, і це теж викликає у громадян ненависть і бажання зміни влади. Проте я переконана, що, в решті-решт, морально чисті особистості на чолі опозиції зможуть не лише протистояти владі, а й змінити її.

Пані Наталія, скажіть, чи існує у опозиції реальний план по визволенню політичних в'язнів, чи країна і далі спостерігатиме за полум'яними промовами «великих борців за справедливість» в той час, коли влада вбиватиме цих людей у застінках?

Я б не говорила, що опозиція не проводить боротьби за звільнення політичних в'язнів. І нині в Раді розглядають питання і з приводу декриміналізації деяких статей, опозиціонери співпрацюють з європейськими та американськими експертами, обговорюючи ці питання. Проте ми чудово розуміємо: жодні механізми не будуть спрацьовувати, оскільки доля політичних в'язнів залежить від волі Януковича. Наприклад, всі чудово розуміють, що Луценко за ґратами сидить не за злочин. Це – помста. І в питанні звільнення політичних в'язнів треба дивитись глибше. Адже, коли з'являються політичні переслідування? Тоді, коли сформовано режим. Тож наразі треба говорити про сформований в Україні тоталітарний і антидемократичний режим. І він впаде лише тоді, коли кожна людина особисто відчує його неприйнятність. Іншого виходу – не існує.

<http://www.k-z.com.ua/polytyka/25041-u-parlamenti-yak-i-v-ukrajini-bankue-bankova>

Блоги

Вадим Колесніченко: «Подано заявление о совершении уголовного преступления»

pravda.com.ua

Сегодня в 6.25 я прибыл в аэропорт "Жуляны" для вылета по маршруту Киев-Симферополь рейсом компании Air-Onix с целью проведения депутатского приема граждан в моем избирательном округе в городе-герое Севастополе. Регулярно летаю этим маршрутом последние 7 лет, в том числе и рейсами указанной авиакомпании пользуюсь едва ли не с первого дня ее работы

На стойке регистрации я предъявил свое депутатское удостоверение по которому был взят бесплатный билет в авиакассе. В связи с этим необходимо пояснить, что все народные депутаты Украины получают льготные билеты эконо-класса на перелеты по Украине. При получении билета в кассе в обязательном порядке остается ксерокопия удостоверения с подписью депутата, а в билете указываются не паспортные данные, а номер депутатского удостоверения. Во время посадки на поезда, пароходы, автобусы или самолеты предъявляется депутатское удостоверение как документ, по которому получен проездной билет. В случае возникновения сомнения в подлинности депутатского удостоверения должностные лица перевозчика связываются с центральным офисом компании, в котором всегда есть официально заверенный список действующих Народных депутатов.

Но в "Жулянах" сотрудница за стойкой регистрации – Пинижанина Юлия Станиславовна, посмотрев мое удостоверение, потребовала паспорт гражданина Украины. Сначала я подумал, что это шутка – с 2006 года, со времени избрания народным депутатом, никогда при регистрации на внутренний рейс у меня не спрашивали паспорт. Это все равно, что у студента, к льготному билету взятому по студенческому, требовать не студенческий, а паспорт? При чем, за это время пользовался услугами десятков компаний, и не только украинских. Но Пинижаниной я вежливо ответил, что у меня нет даже при себе паспорта. Тем более что на моих глазах она зарегистрировала по указанию представителя авиакомпании Щегловой Е.В. на этот же рейс без паспорта, а по служебному удостоверению, прокурора АР Крым – Павлова. Для прокурора таких правил нет? На что работница, посоветовавшись с представителем компании Air-Onix – Щегловой Еллоу Витальевной, сказала, что на рейс меня

не пустит. Я обратил внимание на то, что, таким образом, она нарушает Конституцию Украины, Закон Украины "О статусе Народного депутата Украины" и совершает уголовное преступление санкция за которое предусмотрена в ст. 351 Уголовного кодекса Украины "Препятствование законной деятельности народного депутата Украины" и влечет за собой лишение свободы сроком до 3-х лет. Кроме того, я указал, что депутат на основании своего удостоверения имеет законное право посещать любые, в том числе и режимные объекты (вплоть до АЕС) на территории Украины. Я подчеркнул, что если она не прекратит нарушение законодательства, то будет уволена.

Понимания, что ситуация сложилась явно надуманная и неординарная, смахивает на очевидную провокацию, я тут же, на месте, обратился в линейное отделение милиции и написал заявление о преступлении совершенном в отношении меня. Свои объяснения дали свидетели. Я думаю, что имели место политическая заангажированность и прямое указание руководства компании или должностных лиц, выступающих против Партии регионов.

Более того, зная режиссуру таких провокаций, я заявил работнику милиции, что готов добровольно пройти освидетельствование на алкоголь, а также попросил привлечь к этому освидетельствованию сотрудников авиакомпании, но правоохранитель отказался.

Все детали этой провокации стали на место после оперативного появления публикации Иванны Коберник "Колесніченко погрожував працівниці авіакомпанії за вимогу показати паспорт". Публикации, мягко говоря, неправдивая начиная от заголовка (с каких это пор указание на совершаемое преступление и на законную ответственность за него является "угрозой"), заканчивая простыми фактами (Коберник соврала – я так и не попал на самолет).

В сухом результате:

1. Работниками аэропорта и компании Air-Onix Пинижаниной Ю.С. и Щегловой Е.В. совершенно уголовное преступление по ст. 351 Уголовного кодекса Украины "Препятствование законной деятельности народного депутата Украины". В понедельник соответствующее мое заявление будет направлено и Генеральному прокурору Украины. Также я обращусь к руководству авиакомпании и аэропорта с требованием уволить Щегловой Е.В. и Пинижанину Ю.С. за нарушение законодательства Украины и участие в провокации;

2. Государственный бюджет Украины потерял 1 700 грн. (стоимость неиспользованного билета).

3. По вине сотрудников компании я не смог вылететь в Симферополь, не попал в Севастополь – сорвано исполнение моих профессиональных обязанностей как Народного депутата Украины. Я не смог провести запланированный прием граждан в г. Севастополе в 11.00, на который было записано десятки людей со своими жалобами и заявлениями с просьбой об оказании им помощи. Сорвано мое выступление с приветственным словом на городском чемпионате по пауэрлифтингу и награждение спортсменов турнира, который я организовал.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/5132295a43bfa/>

Валерий Карпунцов: «8 ранку. Партія регіонів вже фальсифікує» *glavkom*

Бред повний, вони сьогодні зліпили рішення комітету, на основі якого ще в четвер спікер Рибак підписав позов до суду на депутата Власенка.

Сьогодні засідання регламентного комітету в розумінні слова «засідання» не було. Вчора опозиційні депутати з різних джерел: від помічників, колег и так далі дізнались, що сьогодні на 8 ранку регіонал Володимир Макеєнко хоче провести засідання комітету з невідомим порядком денним. Ми приїхали, але не реєструвались на засіданні, адже порушені всі законні норми щодо засідання комітеті, які прописані в законі про комітети Верховної Ради.

Володимир Макеєнко захотів легітимізувати фальсифіковане рішення від 27 лютого, на основі спікер Володимир Рибак направив позов до сулу. Це виглядало безглуздо: сів Макеєнко в крісло - «блаблабла... прошу проголосувати за питання стосовно того, щоб переглянути рішення від 27 лютого, хто «за», якщо ніхто не «за», значить всі не «проти».

Два перших заступника голови – я та Андрій Пишний кажуть йому, що не було засідання 27 лютого. Покажіть нам протокол і стенограму того засідання, ми маємо законне право подивитися, хто скликав, де, що розглядали. Адже в нас є відомості, що їхніх депутатів фізично не було на місці. «Плюють в глаза – Божа роса».

На зібранні були всі регіонали, але, на жаль, голова комітету від Партії регіонів, більшість в комітеті також в руках Партії регіонів з сателітами комуністами. Вони самі можуть зібратися й мати кворум. Є інформація, що після закінчення розгляду цього питання Макеєнко в присутності кількох опозиційних депутатів заявив про складення з себе повноважень глави комітету. Я присутній при цьому не був і заяву не бачив. Єдиним доказом його слів стане реальна письмова заява. Адже це може бути з його боку піар-хід перед журналістами.

Ми й надалі наполягаємо, що засідання 27 лютого не було. Крім того, підстав позбавляти Власенка мандату не було – з 22 лютого, моменту отримання Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури його листа, він вже не здійснював адвокатської діяльності.

<http://glavcom.ua/articles/10199.html>

Телебачення і радіомовлення

Народний депутат України Вадим Колесніченко знову у центрі скандалу ICTV, Факти

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Народний депутат України Вадим Колесніченко знову у центрі скандалу. Вчора він здійняв цілу бучу в аеропорту Жуляни. Депутат хотів вилетіти до Сімферополя, але не мав при собі паспорта – тільки депутатське посвідчення. Працівники авіакомпанії відмовилися реєструвати за цим посвідченням Колесніченка на рейс, але пропустили до літака, за службовим же посвідченням, кримського прокурора. Ситуація ця депутата розлютила. Залишившись у Києві, він заявив, що вимагатиме порушення кримінальної справи, адже, за його словами, ввічливо пояснив працівниці авіакомпанії, що паспорта у нього при собі немає. І саме цю розмову зафіксували і інші пасажири.

Вадим КОЛЕСНІЧЕНКО, народний депутат, ПР: «Это хорошо девочки... Это сейчас вы у меня будете работать в другом месте! Я с удовольствием посмотрю, что вы будете делать в прокуратуре и как будете на улице подметать».

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Ну, чи буде дівчина підмітати вулиці, ще невідомо. Правоохоронці наразі кримінального правопорушення, з її боку, не бачать. Ну а правила повітряних перевезень пасажирів, зареєстровані Мін'юстом, передбачають, що реєстрація здійснюється на підставі квитка і документа, який посвідчує особу. Це може бути паспорт громадянина України, проїзний документ дитини, дипломатичний чи службовий паспорт, посвідчення моряка або члена екіпажу. На тому крапка.

Бідні, бідні депутати!

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Депутати звикли, що їхнє посвідчення відчиняє будь-які двері і дає чималі привілеї. Про депутатські пільги, бонуси і переваги далі Володимир Соколов.

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Безкоштовний проїзд на всіх видах транспорту, крім таксі, телефонний зв'язок, по життєве лікування в елітних клініках і обслуговування в санаторіях, а також матеріальна допомога на оздоровлення на понад 30 тисяч гривень як додаток до літньої відпустки. Серед привілеїв народних обранців – навіть безкоштовна парковка та перевезення багажу і поховання за рахунок бюджету. А ще – поки не всі нові депутати встигли побудувати собі котеджі і маєтки, сотні тисяч гривень щомісяця виділяться на безплатні готельні номери. Хоча умови там, скаржаться депутати, неідеальні.

Едуард ГУРВІЦ, народний депутат України: «Да, я получил номер в отеле Киев. Но он абсолютно маленький. И если мне придется здесь быть с семьей, то, конечно, учитывая, что у меня четверо детей, трое внуков... Из них двое маленьких детей».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Якщо ж готельного номеру замало, то можна взяти ще і грошову компенсацію для покращення житлових умов. Але чи не найбільші депутатські витрати – на безкоштовні авіаперельоти.

Тарас ЧОРНОВІЛ, народний депутат України, IV-VI скликань: «В окремих випадках ці суми – от я знаю, - я бачив колись білет Київ – Львів якоїсь одної з компаній, де ціна була 2,5 тисячі гривень. Тобто тут суми, можете собі уявити, які. Це щось неадекватне».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Ще один депутатський хід сезону 2013 – капітальні ремонти робочих кабінетів з переплануванням кімнат та встановленням душових кабін. Такого у попередньому скликанні Ради Тарас Чорновіл не пригадує.

Тарас ЧОРНОВІЛ, народний депутат України, IV-VI скликань: «Мене ще дуже підганяли, щоб якомога швидше забрав речі, тому що будуть готувати кабінети для нових».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Ремонти своїх кабінетів зробили щонайменше десять нардепів: Ігор Калетнік, Олександр Волков, Євген Геллер та інші.

Євген ГЄЛЛЄР, народний депутат України: «За свой счет я делаю ремонт. Я не могу понять, в чем проблема? Я считаю, что человек, который работает 15-16 часов в кабинете, должен чувствовать себя комфортно».

Кореспондент: «А вот, если не секрет, сколько вы потратили на ремонт?».

Євген ГЄЛЛЄР, народний депутат України: «Вы придите в гости, заснимите и посмотрите, сколько на этот ремонт можно потратить».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Не скористатися таким запрошенням ми просто не могли. Адже ремонт свого кабінету нам покаже не хто-небудь, а голова Бюджетного комітету. Найкозирніший комітет парламенту – на вулиці Банковій. У кабінету його голови – повний джентльменський набір: приймальня із красунею-секретаркою, кавоварка... Втім, про все по порядку.

Євген ГЄЛЛЄР, народний депутат України: «Покрасил стены, привел пол в порядок – не менял паркет, если вы видите. Пол старый – просто его привел в порядок, чтобы он не скрипел. Плюс сделали окна, повесили шторы, гардины. Я считаю, это непринципиальный вопрос. Кондиционер повесили. Я думаю, это тоже на сегодняшний день не излишество... Личный туалет есть. Вот. Проходите!».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Депутат нас запевнив, що працюватиме тут по 18 годин, а тому йому потрібні нормальні умови.

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: «Большой телевизор для просмотра футбола, наверное, «Шахтера».

Євген ГЄЛЛЄР, народний депутат України: «Нет, я смотрю «Зорю».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: «А раньше не было этой комнаты. Вы ее присоединили как бы?».

Євген ГЄЛЛЄР, народний депутат України: «Я просто чуть-чуть переделал».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Водночас жодної несучої стіни у державній будівлі, каже, не зніс. А мийка йому тут потрібна, щоб чашку після себе помити. І загалом, це зовсім не кухня, - запевнив нас депутат, - а кімната для переговорів.

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: «А зачеп было делать тут личный туалет?».

Євген ГЄЛЛЄР, народний депутат України: «Пожалуйста, открывайте! Я же вас пригласил в гости. Золотого унитаза, к сожалению, нету».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Немає його і у голови Комітету зі свободи слова Миколи Томенка. Після того, як йому довелося переїхати із віце-спікерського кабінету, все дуже скромно. І приміщення далеко від Ради – аж на Лесі Українки, і телевізор неплазмовий. Немає навіть кондиціонеру.

Микола ТОМЕНКО, голова Комітету зі свободи слова: «Мій підхід такий, що я їжджу із Шевченком, картою України і булава. Така, легка... Але, в принципі, якщо нападуть, можна відбиватися. Дошка моя із планом роботи. Фіксую, щоб не розслаблятися – дошка».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Не зміг похвалитися Томенко навіть туалетною кімнатою.

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: «А де у вас особистий туалет? Немає у вас?».

Микола ТОМЕНКО, голова Комітету зі свободи слова: «У мене є на коридорі. У хорошому стані, до речі... Це наш чоловічий туалет».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: У простого, безкомітетного Анатолія Гриценка кабінет ще скромніший. До того ж, сидить він тут не один, а разом із двома помічниками.

Анатолій ГРИЦЕНКО, народний депутат: «Три робочі місця, тут же і їдальня. Туалет загальний, душ дома. Ніяких ремонтів немає».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Та і загалом, чи законні ремонти в держустановах навіть за власний кошт? Міністр юстиції вважає, що так. Експерти сумніваються.

Вадим КАРАСЬОВ, директор Інституту глобальних стратегій: «Ну що значить «свої гроші»? Свої гроші – це в бізнесі! А на державній службі, на державних посадах немає своїх грошей. Навіть за свій кошт вони не мають права робити, тому що мова іде про державну будівлю, про державний кабінет. От і все. І це, знову таки, підкреслює, що є народні депутати, у яких є вільні гроші для ремонту... А звідки у депутата вільні гроші на ремонт?!».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Якби там не було, але ремонт – ще півбіди, якщо він дійсно не за кошти з бюджету. Тим більше, що бюджетних на різні депутатські блага передбачено сотні мільйонів: майже 36 мільйонів у рік – на автобазу Верховної Ради, ще 16 мільйонів – на депутатські відпустки. І, про що навіть соромно говорити, - регулярні виплати матеріальної допомоги.

Анатолій ГРИЦЕНКО, народний депутат: «Матеріальна допомога – вона не потрібна, квартира – тільки службова. Спецсанаторій – Феофанія. Депутат може лікуватися або у звичайній лікарні, або за свій власний кошт».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Крім того, матеріальну допомогу виплачують ще і колишнім нардепам. З початку року на неї вже претендують понад 150 слуг народу із попередніх скликань.

Микола ТОМЕНКО, голова Комітету зі свободи слова: «У наших умовах, коли таке безробіття, несправедливо утримувати колишніх народних депутатів. Тобто це мова іде, я думаю, що про як мінімум десятки мільйонів гривень, якщо не більше, в рік».

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: До того ж, депутати і так живуть непогано. Невеличка зарплата у 15 тисяч гривень, 17 тисяч – на виконання депутатських повноважень і ще 18 – на помічників. І загалом, один день народного депутата без авіа перельотів обходиться держказні у понад 2 тисячі гривень.

Гість студії – Борис Тарасюк, народний депутат України

Интер, Подробности

Олег ПАНЮТА, ведучий: Брюссель мы отыграли, впереди – Москва. После визита на саммит "Украина – ЕС", где речь шла о европейской перспективе Украины, Виктор Янукович посетит российскую столицу. Там президент завтра встретится с Владимиром Путиным. Очевидно, чтобы обсудить перспективы Украины в Таможенном союзе. Куда Украине ближе, нужнее, где комфортнее – об этом мы поговорим с нашим гостем. На прямой связи со студией – Борис Тарасюк, народный депутат Украины. В свое время он был дважды министром иностранных дел нашей страны. Борис Иванович, добрый вечер.

Борис ТАРАСЮК, народный депутат Украины: "Доброго вечора".

Олег ПАНЮТА, ведучий: Вы неоднократно заявляли свое скептическое отношение к тому, что Украина в состоянии подписать, выполнить требования Евросоюза для того, чтобы подписать соглашение с ЕС. После визита Януковича в Брюссель, может быть, ваши сомнения развеялись?

Борис ТАРАСЮК, народний депутат України: "Мова йде про те, що я висловлював сумнів відносно налаштованості української влади виконувати ті умови, які висунув Європейський Союз, в тому числі, і ці умови були підтверджені в спільній заяві, яку прийняв також і президент Янукович, про те, що підписання угоди про асоціацію можливе лише за умови і за відчутного прогресу України у виконанні умов, що викладені у висновках Ради Європейського Союзу від 10 грудня. Коротко ці умови: це припинення вибіркового правосуддя, мова йде про Юлію Тимошенко, Юрія Луценка і багатьох інших опозиціонерів, друга тема – це тема виборів, які пройшли з численними порушеннями, і треба реагувати і міняти закон виборчий, і третя проблема – це виконання тих реформ, які Україна зобов'язалася виконати згідно з порядком денним асоціації, документом двостороннім між Україною і Європейським Союзом. Виходячи з поведінки української влади, я роблю висновок, що українська влада не має серйозних намірів щодо виконання цих умов, які висунув Європейський Союз. Отже, мій песимізм базується на реальній поведінці, на нерозумінні тих меседжів, які лунають з боку Брюсселя, в тому числі, і цього понеділка. Тому я, будучи переконаним прихильником європейської інтеграції України, як і загалом вся опозиція, саме тоді, коли демократичні сили були при владі, ми розпочали процес укладання нової угоди про асоціацію з Європейським Союзом, будучи прихильником європейської інтеграції України, як євроатлантичної інтеграції, я з сумом хочу констатувати, що за три роки перебування у владі Віктор Янукович і його команда нічого не зробили для того, щоби реалізувати шанс, до якого ми йшли більше ніж п'ять років".

Олег ПАНЮТА, ведущий: Борис Іванович, завтра візит президента Януковича до Москви. Чи можна це поєднати з попереднім візитом до Брюсселю, чи це є контрапункт?

Борис ТАРАСЮК, народний депутат України: "Я думаю, що ви абсолютно праві, що тут є прямий взаємозв'язок. Нагадаю, що цей візит мав відбутися ще в грудні, але він був перенесений. Очевидно, що російська сторона зробила це навмисно для того, щоби цей візит пройшов після саміту "Україна – Європейський Союз". І, власне, події підтверджують це. Тобто минулий понеділок була європейська інтеграція України на порядку денному, наступний понеділок, завтра, очевидно, що буде проросійська інтеграція. Але поживемо – побачимо. На мою думку, російська сторона, плануючи цю зустріч відразу після саміту "Україна – Європейський Союз", спробує нейтралізувати ті результати, яких було досягнуто, а там є й позитивні результати, звичайно, в Брюсселі минулого понеділка. Це перше. А друге, схилити на свій бік українського президента для того, щоби він продемонстрував бажання й готовність бути більш зговорливим в питанні Митного Союзу, в питанні газових домовленостей і таке інше".

Олег ПАНЮТА, ведущий: Дякую, Борисе Івановичу.

Борис ТАРАСЮК, народний депутат України: "В цілому це позитивно, але насторожує те, що російська сторона, очевидно, буде прагнути поділити газотранспортну, вплив і контроль над газотранспортною системою України, що є негативом, і тим самим схилити Україну ближче до Митного союзу і подалі від Європейського Союзу".

Олег ПАНЮТА, ведущий: Дякую. Дякую, Борисе Івановичу. Як ви кажете, поживемо – побачимо. Борис Іванович Тарасюк, народний депутат України, з ним ми говорили про перспективи євроінтеграції чи приєднання до Митного союзу з Росією.

Помощники депутатов обходятся народом в 107 миллионов гривен в год

Олег ПАНЮТА, ведущий: Сто семь миллионов гривен в год – во столько обходится украинцам содержание помощников народных депутатов. Такие данные опубликовали общественные организации. При этом, заветную корочку консультанта зачастую получают водители, любовницы, родственники нардепов. Вот и вспыхивают то и дело скандалы – когда доверенные лица народных избранников козыряют удостоверениями, например, перед гаишниками, и кричат им: "Да ты знаешь, кто я такой?!". Так кто же они – помощники депутатов – выяснял Максим Урлапов.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Через завалы снега, перемешанные с грязью, к Верховной Раде подбирается бывший депутат Тарас Чорновил. Он знает всю подноготную

закулісної життя парламента. І охотно согласился рассказать, по какому принципу и кому нардепы обычно выдают удостоверения своих помощников.

Тарас ЧОРНОВИЛ, народный депутат Украины в 2000-2012 годах: "Він може дати своєму водію скажімо і не платити зі своєї кишені йому зарплату, а платить Верховна Рада за те, що людина не готує закони, не приймає виборців, а возить пана депутата і його м'яку точку возить там по місту чи кудись в борделі чи ресторани і тому подібне. Були навіть випадки, коли окремі депутати якимось своїм там довготривалим повіям, скажімо так, чи коханкам також давали посвідчення помічників народного депутата України не тільки позаштатних, але навіть і державних службовців".

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Нередко корочки консультантов получают жены депутатов, – говорит Черновил. Вот как работает эта схема: два нардепа договариваются между собой, мол, ты возьмешь в помощники мою супругу, а я – твою. Помощниками депутаты делают и людей, на которых переписывают свои фирмы.

Виталий ШАБУНИН, председатель центра противодействия коррупции: "Щоби хоч якось дати цим людям якийсь статус, там виконавчому директору або власника фіктивних фірм, їм дають ось ці корочки".

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Нередко ксивы получают и телохранители нардепов. Фотограф одной из украинских газет Андрей Шматов полтора года назад почувствовал это на собственной шкуре. Это произошло возле Печерского суда столицы в период слушаний по делу Юлии Тимошенко.

Андрей ШМАТОВ, фотограф: "Меня хватают за шею, я ударяюсь об стенку, мне наносят два удара по лицу, я начинаю кричать, он отходит и говорит, что "еще раз такое – и я тебя убью". Я начинаю дальше отходить, и где-то уже в этой части он наносит мне еще один удар по лицу".

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Андрей говорит: удары мужчина спортивного телосложения наносил профессионально. После инцидента выяснилось – он числился в помощниках одного из нардепов.

Чем на самом деле занимаются помощники народных депутатов? Таким вопросом задались сразу несколько общественных организаций. По их данным, содержание депутатской челяди обходится украинским налогоплательщикам в сто семь миллионов гривен в год.

У каждого нардепа может быть по четыре штатных консультанта. На зарплату из бюджета им выделяется 20 тысяч гривен в месяц. Кроме штатных, нардепу полагается еще до двадцати семи помощников на общественных началах. Всего же выдали больше четырех тысяч ксив. Но имена их обладателей большинство депутатов держат в секрете, – говорят представители общественных организаций. Убеждают: это незаконно.

Тарас ШЕВЧЕНКО, директор общественной организации: "Закон про доступ до публічної інформації передбачає, що коли витрачаються бюджетні кошти, така інформація, в тому числі імена, є відкритою".

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Тарас неоднократно делал запросы в аппарат парламента с требованием раскрыть списки помощников. Получал отказы. Оспаривал их через суд, но ответ один и тот же.

"Данные о помощниках народных депутатов – их фамилии и имена – являются конфиденциальной информацией".

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Иначе – в Евросоюзе. В Словении, например, подобная информация принципиально доступна. Обнародовать ее обязывает закон, который приняли после того, как в 90-е среди консультантов оказались криминальные авторитеты. Данные о помощниках депутатов можно найти на сайтах парламентов многих стран ЕС. Консультантку депутата польского сейма Изабеллу Хмелевскую это ничуть не смущает.

Изабелла ХМЕЛЕВСКАЯ, консультантка депутата польского сейма: "Вот ищем депутата – Марчин Свинтицки. А вот ниже закладка с именами всех его помощников. Вот и про меня информация: где я раньше работала, и вот мои источники доходов".

Максим УРЛАПОВ , кореспондент: На сайте украинского парламента такой информации нет. Да и сами депутаты о своих помощниках говорят неохотно.

Ксения ЛЯПИНА: "Імена, прізвища – що ви хочете? А навіщо вам? Вибачте, але я не можу назвати, це вже їх питання – вони не публічні політики".

Максим УРЛАПОВ , кореспондент: Вот в кулуарах – помощники депутатов. Некоторые поют оды своим шефам.

Помощник народного депутата: "В мене серйозний депутат. Якби всі такі депутати були, як мій, то я думаю, що в країні був би порядок".

Максим УРЛАПОВ , кореспондент: Некоторые наотрез отказываются говорить, с кем работают.

Помощница народного депутата: "Я не буду отвечать на вопросы".

Максим УРЛАПОВ , кореспондент: Зачем вообще нашим депутатам помощники? Такой вопрос все чаще задают представители общественных организаций. Мол, все равно в парламенте процветало "кнопкодавство", некоторые депутаты вообще ни разу не являлись в здание под куполом, многие не подали ни одного законопроекта. При этом в Раде есть несколько нардепов, у которых по тридцать помощников. Андрей Шипко – один из них.

Андрей ШИПКО, народный депутат Украины: "Народному депутату, если он эффективно работает и общается со своей территорией, ведет свои приемные, помогает реально людям, то ему тридцать помощников – это мало".

Максим УРЛАПОВ , кореспондент: Шипко уверяет, большинство его помощников работают на общественных началах – абсолютно бесплатно. Они трудятся в приемных народного депутата в Днепропетровской области. Все – социально активные пенсионеры. Вот их просят посодействовать в доставке инвалидов к зданию общества слепых. Еще приходят с просьбами помочь с лечением, жалобами на местную власть или ЖЭКи.

Татьяна МОРОЗ, помощник народного депутата Украины: "Если прийти в ЖЭК и показать удостоверение помощника народного депутата, может быть, тогда руководитель ЖЭКа оторвется от кресла, выйдет и заставит дворников убирать".

Максим УРЛАПОВ , кореспондент: Но часто корочки консультанта депутата выдаются людям для их личных нужд, – говорят представители общественных организаций. Вот этот мужчина когда-то числился помощником одного из нардепов. Хотя на самом деле разрабатывал интернет-сайт для его партии.

Бывший помощник народного депутата: "Меня остановили сотрудники ГАИ. Говорю: "Помощник народного депутата". Говорит: "Удостоверение есть?" – "Ну да, есть". Я ему достал, показал. Говорит: "А чего ж вы сразу не показали?" Майор разорвал протокол, сел в машину и уехал".

Максим УРЛАПОВ , кореспондент: Каждый народный депутат уже получил письмо от общественных организаций с просьбой опубликовать имена своих помощников. Откликнулись единицы. Так информацию не собрать и до следующих выборов. Более открытыми парламентарии станут лишь под давлением общественного мнения, – говорят активисты. Ведь закон, обязывающий публиковать имена консультантов, нардепы вряд ли примут.

Сергія Власенка хочуть позбавити депутатського мандата *ТВі, Сьогодні. Дайджест*

Юлія БАНКОВА, ведуча: Сергія Власенка хочуть позбавити депутатського мандата. З відповідним поданням до Вищого Адмінсуду звернувся спікер Володимир Рибак. Причина – начебто нардеп Власенко, паралельно працює адвокатом. Про це у п'ятницю повідомив заступник голови фракції «Батьківщина», Олександр Турчинов. Подання до суду голова Верховної Ради підписав після рішення регламентного Комітету. Опозиція ухвалу вважає сфальшованою. Мовляв, засідання парламентського Комітету не проводили, а підписи представників більшості підробили. Сам Власенко стверджує, що одну роботу з іншою не

поєднує. У справі Юлії Тимошенко він є не адвокатом, а захисником, що Законом не заборонено. Але, щоб не спокушати судочинців, ще минулого тижня попросив позбавити його ліцензії адвоката. У Партії регіонів такі дії «БЮТівця» вважають визнанням незаконних дій. І кажуть, що депутати сумісники є також і в їхній фракції.

Сергій ВЛАСЕНКО, народний депутат, ВО «Батьківщина»: «Вони планували в тиші в п'ятницю провести судові рішення. Це рішення Вищого Адміністративного суду вступає в силу одразу, і його не можна оскаржувати. І в ніч з п'ятниці на суботу планували арешт. Тобто, десь вночі постукали би в двері, і сказали: «Сергій Володимирович відкривайте двері. Я кажу: «Я народний депутат». «Ні – ось вам рішення. Ви вже не народний депутат. Будь-ласка – до Лук'янівського СІЗО».

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, Партія регіонів: «Усі спроби кинути закиди про те, що йдеться про вибірковість у цьому питанні спростовується і тим фактом, що народний депутат від «Свободи» звернувся до Голови Верховної Ради, щодо позбавлення повноважень депутата Партії регіонів, Андрія Веревського з приводу тих же обставин: що він, будучи народним депутатом, є також керівником комерційних структур. Наскільки мені відомо, Голова Верховної Ради звернувся до суду щодо ситуації з Веревським». Прес-служба Партії регіонів.

Регламентний комітет Верховної Ради пробує позбавити Сергія Власенка депутатського мандату

5 канал, Час новин

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: Позбавити Сергія Власенка депутатського мандату у понеділок спробує регламентний комітет Верховної Ради. Про це повідомляє партія "Батьківщина". Згідно із цією інформацією, засідання комітету призначене на 8 ранку. У "Батьківщині" наголошують, що Адміністрація Президента зобов'язала спікера Володимира Рибак разом із керівництвом фракції більшості забезпечити явку членів комітету від Партії регіонів та КПУ, які мають ухвалити рішення про те, що Власенко порушував регламент, практикуючи адвокатство. Раніше позов про позбавлення Сергія Власенка мандату до суду спрямував спікер парламенту Володимир Рибак, ґрунтуючись на рішенні регламентного комітету про сумісництво Власенка. Однак сам Власенко повідомляв, що подав заяву до Ради адвокатів України з проханням скасувати адвокатське свідоцтво.

Сергія Власенка через суд можуть позбавити депутатського мандату

5 канал, Підсумки тижня

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: На чимало питань часу просто забракло. Віктор Янукович вправно відбив теми ув'язнення своїх політичних опонентів. Утім лишилась невідомою його позиція щодо позбавлення мандатів народних депутатів рішеннями судів. Після Павла Балоги та Олександра Домбровського наступним на черзі може стати захисник Юлії Тимошенко Сергій Власенко. Причина – його нібито адвокатська діяльність. Спікер Володимир Рибак звернувся до Вищого адмінсуду через сумісництво опозиціонера. За інформацією "5 каналу", питання Власенка завтра може розглянути регламентний комітет. Сам захисник вважає причиною своїх неприємностей те, що він знайшов компромат на колишнього губернатора Володимира Щербаня у справі про вбивство Євгена Щербаня.

Саміт Україна – ЄС окреслив шлях до Євросоюзу

"Студія "1+1", ТСН-Тиждень

Алла МАЗУР, ведуча: Європа - чекає, Україна - готується, Росія - намагається. В трикутнику взаємин цього тижня – очікували згладження деяких кутів. Відкладений Саміт Україна-ЄС намагався остаточно окреслити шлях на зближення з Євросоюзом. Велика прес-конференція Президента дати відповідь яких давно чекали журналісти, ну а перенесений візит

до Москви Віктора Януковича мав би вже завтра змусити Кремль хоч до якихось кроків на зустріч. Чи справдилися надії бодай частково? Про політичні вектори і сигнали тижня

Олександр ШИЛКО, кореспондент Хід. Віктор Янукович їде завтра в з Москву з багажем, набутим цього тижня в Брюсселі. В Кремлі безумовно уживано вивчали повідомлення із саміту Україна - ЄС. А новини звідси є. по-перше обидві сторони чітко декларують що хочуть аби вже в листопаді цього року Україна набула асоційованого членства в Євросоюзі.

Жан-Мануель БАРРОЗУ, Президент Єврокомісії: " Нам треба підписати угоду про Асоціацію, це наша мета. Ми завжди готові допомагати Україні, ви не самі".

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України : "Нашим спільним завданням є підписання угоди. Хочу запевнити, що українська влада налаштована докласти максимальних зусиль для досягнення цієї стратегічно важливої мети".

Олександр ШИЛКО, кореспондент Далі саміт що являє собою стіл із 7 учасниками від кожної із сторін зачиняє двері перед камерами. Та питання які обговорюють тут - на поверхні. У продовж кількох годин саміту більша частина якого пройшла за закритими дверима, українська делегація та євро чиновники обговорювали ті ж питання, які турбували кожну із сторін і на попередніх переговорах. Якщо їх узагальнити, Євросоюз вимагає політичних рішень, а Україна економічних. Євро чиновники говорять про справу Тимошенко і Луценка, у відповідь українська влада дає зрозуміти, що Європа тільки виграла від газової угоди экс-Прем'єра. Як і раніше європейські країни спокійно отримують газ, а от Україна залишилася наодинці із своїми проблемами і несе збитки. І це приблизно 13% бюджету щороку. В результаті ЄС робить кроки на зустріч, дає кредит на 610 мільйонів євро, обіцяє подумати про участь в модернізації української газової труби і пропонує свій газ, дешевший за російський.

Едуард СТАВИЦЬКИЙ, міністр енергетики, та вугільної промисловості України: " Технічні можливості до 30 мільярдів кубічних метрів. Це повністю вирішує всі питання"

Олександр ШИЛКО, кореспондент У пресі дедалі частіше пишуть і про компроміс із боку української влади. Віктор Янукович на великій і прес-конференції яку провів після 15-місячної перерви говорить, він не саджає і не випускає із тюрми. Але право помилування, зокрема щодо Луценка в нього є. щодо Тимошенко то на думку Януковича, могла б спрацювати гуманізація законодавства щодо економічних злочинів.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України : "Але при одній умові, що будуть погашені ті збитки, які нанесені державі, ось про це лише і треба думати".

Олександр ШИЛКО, кореспондент А це лише в цьому році за даними Президента близько 6 мільярдів доларів

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України : "Эта не справедливая цена, это не рыночная цена, это для нас просто петля на шее."

Олександр ШИЛКО, кореспондент Тож із Москвою тепер Київ змушений домовлятися і йти на поступки. Щоправда не в питанні митного союзу".

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України : " Мы не хотим в этом вопросе торговать нашим суверенитетом. и этого не будем делать. но понятно, что мы должны где-то в чем-то уступить"

Олександр ШИЛКО, кореспондент За словами Президента влада може погодитися на те, щоб здати газову трубу в оренду підприємству де Україна спільно із Росією буде щонайменше рівноправним партнером. При цьому йдеться лише про оренду, труба залишатиметься в українській власності. Втім за 3 тижні європейці мають дати відповідь, чи візьмуть вони участь в модернізації української труби. Так чи інакше Москва та Брюссель наступного тижня поміняються місцями. Тепер вже в Європі уважно дослухатимуться до новин із Росії.